

Nikodemus. Wat is dat eigenlijk voor een man. Gaat midden in de nacht naar Jezus om hem iets te vragen. Is het een angstige man, een laffe man zo midden in de nacht?

Nee, Nikodemus is een Farizeeër die zich hield aan de joodse wetgeving zoals neergeschreven in de Thora en hij was godvrezend. Hij was zelfs een joodse leider. Maar Nikodemus had iets nieuws gehoord en brandde van verlangen om meer te weten.

De reden waarom hij in de nacht bij Jezus kwam moet denk ik meer gezocht worden in het feit dat Jezus nog maar kort daarvoor het tempelplein leeg geveegd had dus zeer gehaat werd door de andere farizeeërs. Hij wilde geen afvallige zijn.

Wat mij opvalt is dat ik niet lees dat Jezus zei : "Nou eerwaarde komt U morgen maar terug want nu slaap ik". Nee, het lijkt wel of Jezus Nikodemus verwachtte net zoals hij ons elk moment verwacht. Nikodemus was gegrepen door de woorden van Jezus die hij opgevangen had en zag zijn geloofswereld wankelen. Was het wel juist zoals hij dacht en voelde. En ziedaar plotseling lijken we allemaal een beetje op Nikodemus.

Hebben ook wij niet (en sorry ik spreek vooral van de ouderen onder ons) ons lang gehouden aan alles wat ons in onze jeugd is geleerd in de kerk. U kent dat toch , de bijbel van kaft tot kaft. Tot we andere woorden hoorden. Een andere uitleg kregen en daar knap onrustig van werden, ook ons geloof wankelde. Het is voor ons echter in deze tijd veel gemakkelijker om de weg te gaan die we gaan willen. We hoeven niet meer in het donker naar Jezus te gaan zoals Nikodemus. Nikodemus heeft die nacht iets nieuws gehoord en is daar op z'n minst over gaan denken. Verder in de bijbel wordt Nikodemus nog eens genoemd. Dat is als hij het lichaam van Jezus na de kruisafname zalfte met mirre en aloë een zeer grote hoeveelheid. We mogen dus aannemen dat Nikodemus wedergeboren was.

Met de cantorij studeren we een lied in en ik zou me zo voor kunnen stellen dat Nikodemus dit gedacht heeft in die nacht.

Alsof de richting ons werd ingeschapen
gaan wij de onbegonnen lange weg.
Een harde dienst is van ons afgenomen
vrijheid van spreken is ons aangezegd.

En nu ben ik dus tegen het tweede thema aangelopen waar ik over nagedacht heb.

Wedergeboren worden wat is dat eigenlijk voor ons? Ik ben wel eens een beetje jaloers op mensen die tot geloof gekomen zijn. Niet van jongs af aan maar zomaar, gedurende het leven. Ze zijn gegrepen en weten niet van ophouden om te vertellen dat ze God liefhebben.

Maar ik denk dat het voor mij en wellicht ook voor U anders ligt. Wij zijn in het geloof groot geworden en dus steeds weer en weer wedergeboren. Voor mij is dat niet iets éénmaligs zoals toen ik belijdenis deed maar het overkomt me tijdens een gesprek, na een preek die ik als het ware opzuig, na iets wat ik lees of soms ook als ik iets moois zie in de natuur zoals deze week alle schitterende bloeiende planten en struiken. Dan voel ik me als het ware opgetild en even heel dicht bij God. En dat noem ik dan een moment van wedergeboorte of zoals Jezus het noemde "Uit de Geest geboren".

Nel Janssen.